

Druga strona postępowania: HARTING Deutschland GmbH & Co. KG, Harting Electric GmbH & Co. KG

Pytanie prejudycjalne

Czy okoliczność, że Oberlandesgerichte (wyższe sądy krajowe, Niemcy), które są właściwe do orzekania w ostatniej instancji w postępowaniach w przedmiocie środka tymczasowego, co do zasady odmawiają zastosowania środków tymczasowych z tytułu naruszenia patentów, jeżeli ważność patentu, którego dotyczy spór, nie została potwierdzona w pierwszej instancji w ramach procedury sprzeciwu lub w postępowaniu o unieważnienie, jest zgodne z art. 9 ust. 1 dyrektywy 2004/48/WE⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. 2004, L 157, s. 45).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska)
w dniu 2 lutego 2021 r. – Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k. przeciwko Bankowi
Handlowemu w Warszawie S.A.**

(Sprawa C-64/21)

(2021/C 182/41)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rigall Arteria Management Sp. z o.o. sp. k.

Strona pozwana: Bank Handlowy w Warszawie S.A.

Pytania prejudycjalne

Czy w świetle brzmienia i celu art. 7 ust. 1 lit. b dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek⁽¹⁾ przepis ten należy rozumieć jako przyznający przedstawicielowi handlowemu działającemu na własny rachunek bezwzględne prawo do prowizji od umowy zawartej w czasie trwania umowy agencyjnej z osobą trzecią, którą on już wcześniej odnośnie transakcji tego samego rodzaju pozyskał jako klienta, czy też uprawnienie to może zostać wyłączone w umowie?

⁽¹⁾ Dz. U. 1986, L 382, s. 17; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 06 Tom 001 P. 177 – 181

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin
(Niemcy) w dniu 8 lutego 2021 r. – Wacker Chemie AG / Republika Federalna Niemiec
reprezentowana przez Umweltbundesamt**

(Sprawa C-76/21)

(2021/C 182/42)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wacker Chemie AG

Druga strona postępowania: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni definicji zwiększenia zdolności produkcyjnej zawartej w wytycznych ETS Komisji Europejskiej ⁽¹⁾, zgodnie z którą instalacja może w wyniku materialnej inwestycji kapitałowej (lub serii dokonywanych stopniowo materialnych inwestycji kapitałowych) funkcjonować przy zdolności, która jest co najmniej 10 % wyższa od początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej sprzed zmiany, należy dokonywać w ten sposób,
 - a) że chodzi o związek przyczynowy między materialną inwestycją kapitałową a zwiększeniem maksymalnej zdolności produkcyjnej, która jest możliwa pod względem technicznym i prawnym, czy też
 - b) [że,] zgodnie z art. 3 lit. i) i l) decyzji 2011/278/UE ⁽²⁾ [chodzi] o porównanie ze średnią 2 największych miesięcznych wielkości produkcji w ciągu pierwszych sześciu miesięcy od rozpoczęcia działalności po zmianie?
- 2) W przypadku gdy właściwa jest hipoteza sformułowana w pytaniu pierwszym lit. b): Czy wykładni art. 3 lit. i) decyzji 2011/278/UE należy dokonywać w ten sposób, że nie chodzi o zakres zwiększenia maksymalnej zdolności produkcyjnej, która jest możliwa pod względem technicznym i prawnym, lecz wyłącznie o uwzględnienie średnich wartości zgodnie z art. 3 lit. l) decyzji 2011/278, niezależnie od tego, czy i w jakim zakresie wynikają one z dokonanej zmiany fizycznej lub z większego wykorzystania zdolności produkcyjnej?
- 3) Czy wykładni pojęcia początkowej zainstalowanej zdolności produkcyjnej zawartego w załączniku I do wytycznych ETS należy dokonywać zgodnie z art. 7 ust. 3 decyzji 2011/278/UE?
- 4) Czy wykładni decyzji Komisji Europejskiej o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec zgłoszonego programu pomocy państwa należy dokonywać w ten sposób,
 - a) że na jej mocy stwierdza się kompleksowo zgodność krajowego programu z wytycznymi w sprawie pomocy również w odniesieniu do zawartych w krajowym programie pomocy dalszych odesłań do innych przepisów prawa krajowego, czy też
 - b) że krajowy program pomocy i inne przepisy prawa krajowego muszą ze swojej strony być interpretowane w taki sposób, aby w efekcie były zgodne z wytycznymi w sprawie pomocy?
- 5) W przypadku gdy właściwa jest hipoteza sformułowana w pytaniu czwartym lit. a): Czy decyzja Komisji Europejskiej o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec zgłoszonego programu pomocy państwa wiąże sąd krajowy w odniesieniu do stwierdzonej zgodności z odnośnymi wytycznymi w sprawie pomocy?
- 6) Czy wytyczne Komisji Europejskiej w sprawie pomocy są wiążące dla państwa członkowskiego przy wykładni i stosowaniu zatwierdzonego programu pomocy w związku z tym, że Komisja Europejska odwołuje się do tych wytycznych w decyzji o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec zgłoszonego programu pomocy państwa i sprawdza na ich podstawie zgodność zgłoszonej pomocy?
- 7) Czy art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE ⁽³⁾ w brzmieniu nadanym mu dyrektywą (UE) 2018/410, w myśl którego państwa członkowskie powinny przyjąć środki finansowe w celu wyrównania kosztów pośrednich CO₂, ma znaczenie dla wykładni pkt 5 wytycznych ETS, zgodnie z którym pomoc państwa należy ograniczyć do minimum niezbędnego do osiągnięcia pożądanego poziomu ochrony środowiska?

⁽¹⁾ Komunikat Komisji – Wytyczne w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych po 2012 r., Dz.U. 2012, C 158, s. 4.

⁽²⁾ 2011/278/UE: Decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. 2011, L 130, s. 1.

⁽³⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz.U. 2003, L 275, s. 32.